

vendelse paa de udenfor Stadens Porte beliggende Jordstrækninger, der vare næsten ubebyggede, og hvor der dengang ei kunde være Tale om det væsentligste Fundament, hvorpaa Grundtarten hviler, Forskjellen mellem Gadejord og Indjord og disses relative Værdi. Skjendt Forholdene i Aarenes Løb meget have forandret sig, har dog hidtil ingen Matrikulering fundet Sted i Stadens udenbys Qvarterer, og Følgen heraf er bleven, at Eiendommene i disse Qvarterer ikke udrede noget Bidrag til Borgervæbningen og Renovationsvæsenet, ligesom heller ikke til de $\frac{2}{3}$ af Ligningskatten, som efter Loven af 20de Juni 1850 §§ 1, 2 og 4 ere traadte istedetfor Indqvarteringskatten og ligesom denne fordeles paa Grundtarten; derimod svare de tildeels Lygte- og Vægterskat, men efter særegne Regler, i hvilken Henseende de gjældende Bestemmelser indeholdes i Rescr. 7de Sept. 1813, Pl. 27de Dec. 1830 og Pl. 17de Nov. 1845.

Uagtet Forholdene fremdeles gjøre det mere og mere nødvendigt i stigende Udstrækning at sørge for de i Stadens Forstæder anlagte Veies Forbedring, tildeels endog ved fuldstændig Broslægning af de Strækninger, der nærmest kunne sættes i Klasse med Stadens Gader, har det ei heller hidtil været muligt fra Stadens udenbys Eiendomme at erholde noget til Broslægningskatten svarende Uppivalent. Da nemlig Forordn. 20de August 1777 — i Medfør af hvilken Broslægningsvæsenets Udgifter hidtil have været lignede efter Størrelsen af den Gadestrækning der ligger udenfor den paagjældende Eiendoms Fagade, navnlig saaledes at Fagadens Længde multipliceres med Gadens Brede, Fortouget derunder indbefattet, og at det herved udfomne Antal Kvadratsvare udgjør Grundlaget for Stattens Beregning — ikke omfatter Forstæderne, ere Broslægnings- og Veitudgifterne udenfor Boldene bleven baarne af Stadens ordinaire Fond, altsaa ved Hjælp af Mæringskatten samt i den seneste Tid tillige ved Hjælp af den ved Lov 14de April 1855 indførte Hjelpeffat og selgelig hovedsagelig af Beboerne indenfor Boldene, medens Beboerne af Forstæderne net Intet bidrage til Broslægningsudgifterne indenfor Boldene.

For under de nu forhaandenværende Forhold at tilvejebringe den fornødne Ligelighed med Hensyn til Beskatningen af Stadens tvende Hoveddele, synes der altsaa at være fuld Føje til at foranstalte de udenbys Eiendomme mætrulerede til en passende Grundtaxt og saaledes lade dem bidrage til de Udgifter, der udredes af Grundskatten, ligesom man ogsaa gjennem en saadan Grundtaxt vilde kunne erholde en Væst, hvorefter de kunne komme til at yde et forholdsmæssigt Bidrag til Broslægningsvæsenets Udgifter.

Naar der dernæst spørges om, efter hvilke Regler de udenbys Grundeieendomme rettest vilde være at sætte i Grundtaxt, da vil det være nødvendigt at tage omhyggeligt Hensyn til en retfærdig og billig Forholdsmæssighed imellem Forstædernes og den indre Stads Beskatning. I denne Henseende vilde det vistnok være simplest og meest beqvemt, dersom man ligefrem kunde anvende den indenfor Boldene gjældende Maalestof paa Forstæderne; men herved vilde man ikke kunne undgaae at komme i Strid med den Hovedgrundfæstning, som maa erkendes at være det nødvendige Fundament for en retfærdig Beskatning, nemlig at Beskatningen bør rette sig efter den Fordeel, Eiendommene indbringe eller ved sædvanlig Benyttelse kunne indbringe. Forholdene i Forstæderne medføre nemlig, at den Regel, hvorefter Grundene heri Staden taxeres som Byggegrunde, ikke er anvendelig udenfor Boldene. Ved Grundtartsansættelsen heri Staden bliver det nemlig uden Betydning, hvor stor en Deel af en Grund der virkelig er bebygget; de første 20 Alens Dybde fra Gaden regnes ligefrem for god Byggegrund (Gadejord), og Resten (Indjord) tillægges i Forhold til forstærkede en ringere Værdi. Hvor Grundene, som her i Staden i Reglen er Tilfældet, ere saa fuldstændigt bebyggede, at de foruden det egentlige Bygningsareal kun indeholde det fornødne Gaardsrum, kan denne Ansættelsesmaade være brugbar; men anderledes vil Forholdet stille sig i Forstæderne, hvor hver enkelt Grund i Reglen har en langt større Udstrækning, og hvor det som oftest kun er en forholdsvis ringe Deel deraf, der er overbygget, medens det Dørlige benyttes som Gaardsplads, Have,